

РЕШЕНИЕ

№ 17491

гр. София, 08.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 15.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **6170** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 26, ал. 2 от ЗМВР.

Производството е образувано по жалба на Б. С. П., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място] 1606, [улица], ет. 1, ап. 1 срещу решение № 328605-114/16.05.2025 г. на Директора на ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ“, адр. [населено място], [улица], с което е отказано, на основание чл. 25, ал. 3 и чл. 26, ал. 2 от ЗМВР във вр. §3, чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. и чл. 56, ал. 6 във вр. чл. 54, ал. 3, т. 1, 2 и 3 от ЗЗЛД, както и заповед № 8121з-1111/08.10.2019 г. на министъра на МВР, заличването на личните данни на жалбоподателя, обработвани в информационните фондове на МВР във връзка с ЗМ №№325/12.07.2023г. на РУ Пещера-ОДМВР П.; предварително производство: „обвиняем“ по сл. д.№43/16.07.2003г. на РСС Пещера; и наказателно производство „ефективно наказание“-присъда №9/2003г. на РС-Пещера, по съдебно дело №410/2003г. за престъпление по чл.346, ал.1 НК, наложено наказание „обществено порицание“. Моли отмяна на решението и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът Директора на ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ“ оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП не взима становище.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от АПК, [Индивидуален административен акт](#) е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни

граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Предвид това, индивидуален административен акт е и отказът за заличаване на лични данни, обработвани от органите на МВР, на основание чл. 25, ал. 3 и чл. 26, ал. 2 от ЗМВР във вр. §3, чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. и чл. 56, ал. 6 във вр. чл. 54, ал. 3, т. 1, 2 и 3 от ЗЗЛД, доколкото засяга права и законни интереси на молителя. В конкретния случай ответникът има законовата компетентност да издаде акта – решение за заличаване на лични данни, обработвани от органите на МВР съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗМВР и Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г.

Предвид всичко изложено до тук, следва да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от жалбоподател, който има правен интерес и е насочена срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Настоящото производство е образувано след като с решение № 2522/12.03.2025 г. на ВАС по адм.д. № 9465/2024 г. е отменено решение № 9606/24.06.2024 г. , по адм.д. № 4954/2024 г. на АССГ, с което е отменено решение № 328605-60/27.02.2019 г. на Директора на ГДНП, с което е отменено решение №328605-60 от 27.02.2019г. на директора на ГДНП, в частта, с която на осн. чл.32, ал.4 ЗЗЛД, чл.3 от Инструкция №8121з-748/20.10.2024г., във вр. с чл.25, ал.3, чл.26, ал.1, т.3 и ал.2 ЗМВР, във вр. с чл.2, ал.2, т.5 ЗЗЛД е отказано заличаването на личните данни на Б. С. П., обработвани в информационните фондове на МВР, и преписката е върната на административния орган за произнасяне по молба вх.№513000-13046 от 19.02.2024г., съобразно указанията дадени в мотивите на съдебното решение, и делото е върнато като преписка на ответника за произнасяне по заявление вх.№328605-505 от 26.11.2018г. на жалбоподателя след изпълнение дадените указания в мотивите на решението. По-конкретно, на административния орган е указано да събере данни и изложи мотиви за необходимостта от продължаване обработката на лични данни на жалбоподателя. В изпълнение на решението на ВАС е издадено обжалваното решение.

Оспореният АА е издаден от компетентен орган, във формата по чл.59, ал.2 АПК и при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения.

Безспорно по делото е, че лични данни на жалбоподателя се обработват в информационните фондове на МВР във вр. със ЗМ №№325/12.07.2023г. на РУ Пещера-ОДМВР П.; предварително производство: „обвиняем“ по сл. д.№43/16.07.2003г. на РСС Пещера; и наказателно производство „ефективно наказание“-присъда №9/2003г. на РС-Пещера, по съдебно дело №410/2003г. за престъпление по чл.346, ал.1 НК, наложено наказание „обществено порицание“. При тези факти, както указва ВАС в отменителното решение, следва да се съобрази тълкуването, дадено в Решение от 30 януари 2024г. на СЕС по дело С-118/22, според което чл.4, параграф 1, букви в) и д) от Директива (ЕС) 2016/680 на ЕП и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във вр. с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, разглеждан във вр. с членове 5 и 10, чл.13, параграф 2, буква б) и чл.16, параграфи 2 и 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то

до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване. Според т.70 от Решението на СЕС, чл.5 от Директива 2016/680 оставя на държавите членки да решат дали да определят срокове за изтриването на личните данни или за периодичната проверка на необходимостта от съхранението им, но от т.45 от Решението следва, че за да се подходящи сроковете за такава периодична проверка трябва в съответствие с чл.4, параграф 1, букви (в) и (д) от тази директива и в светлината на чл.52, параграф 1 от Хартата-в крайна сметка да позволяват изтриване на разглежданите данни, когато съхранението ми вече не е необходимо. Според тълкуването на СЕС, подобно изискване не е изпълнено, когато единствената хипотеза, в която националното законодателство предвижда такова изтриване по отношение на лице, осъдено с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, е настъпването на смъртта му. Съществено в съображенията на СЕС е задължението на полицейския орган- администратор на лични данни, съхраняващ лични данни за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, на осъден с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително при реабилитация на субекта, да извършва периодична проверка дали това съхранение все още е необходимо. По този аргумент извършването на проверка в горния смисъл е предпоставка както за законосъобразно провеждане на инициатирано административно производство по реда на чл.11, т.5 от Инструкция № 8121з-1122 от 12 септември 2015 г. за реда за обработка на лични данни в министерството на вътрешните работи (отм.) вр. 25, ал.3 ЗМВР, за заличаване на информация, съдържаща лични данни в информационните фондове на МВР, така и за административно производство по реда на чл.68, ал.6 ЗМВР за снемане на полицейска регистрация, инициатирано след писмено мотивирано искане на лице, регистрирано по реда на чл.68 ЗМВР. Това означава, че в хода на административното производство по чл.11, т.5 от Инструкция № 8121з-1122 от 12 септември 2015 г. за реда за обработка на лични данни в министерството на вътрешните работи (отм.), административния орган трябва да извърши проверка за необходимост от съхранение на личните данни в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането.

ВАС указва, че по същество проверката, освен предвидените действия по установяване наличие или липса на законово основание за заличаване на личните данни по чл.3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, издадена от министъра на вътрешните работи, трябва да включва събиране и анализ на информацията относно заявителя- субект на данни, не само дали спрямо него са налице предвидените в националното законодателство основания за заличаване на личните данни в информационните фондове на МВР- чл.3 от Инструкция № 8121з-748/2014г., предвид характера на конкретното административно производство, но и на по широк кръг данни, свързани с личността на субекта на данни във връзка с редица параметри. Те включват естеството и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено с влязла в сила присъда, контекста, в който е извършено това престъпление, евентуалната му връзка с други течащи производства, миналото или профила на осъденото лице, както и други особени обстоятелства, които са известни на органа относими към това лице, вкл. по отношение съществена необходимост от превенция на деяния, опасни за обществото.

Целта на проверката е съпоставка на важността на преследваната с обработването на лични данни цел във всеки конкретен случай и спрямо всяко конкретно лице (субект на данни) и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, вкл. правото на изтриване/заличаване на съхраняваната за лицето информация (в този смисъл т.67 вр. т.62 и т. 69 от решението по дело С-118/22г. на СЕС), но в контекст на баланса между обществения интерес, предполагащ правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето, събрани чрез различни способы, включително чрез способа на полицейската регистрация, ако такъв е приложим, и правото на субекта на данни на изтриване на съхраняваните данни, щом съхранението им вече не е необходимо.

Резултатите от извършената от административния орган проверка за необходимост, трябва да са обективирани в крайният акт, завършващ производството по чл.11, т.5 от Инstrukция № 8121з-1122 от 12 септември 2015 г. за реда за обработка на лични данни в министерството на вътрешните работи (отм.), или това по чл.21 от сега действащата Инstrukция № 8121з-1280 от 7 октомври 2021 г. за реда за обработване на лични данни в министерството на вътрешните работи, и да са част от мотивите на органа за издаване на административния акт.

Мотивите на органа в горния смисъл не могат да се заместят от съда при осъществяване на съдебен контрол в хипотезата на съдебно оспорване на акта, както от първата така и от касационната инстанция. В случая, и в изпълнение на отменителното решение на ВАС, административният орган излага мотиви за отказа да заличи обработваните лични данни на жалбоподателя и те са свързани с характера на осъждането, отнесен към действията по превенция и разкриване на бъдещи подобни престъпления. Настоящият състав приема тези мотиви, които излагат достатъчни основания за отказ от заличаване на обработваните лични данни на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата следва да отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. С. П., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място] 1606, [улица], ет. 1, ап. 1 срещу решение № 328605-114/16.05.2025 г. на Директора на ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ“.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.